

отива: „Нищо, не бой се“, му казва майсторът. Той събраle всички тъзи парчета и образувалъ отъ тъхъ една цигулка, десетъ пъти по хубава отъ първата, тъй че, ако вашата цигулка се развали нъкъй пъть, и онзи майсторъ я хвърли на земята, не бойте се за тази цигулка! Този майсторъ ще направи нъщо много по-хубаво, отколкото е била първата. Че нашето тъло не е ли направено отъ множество малки, микроскопични частици? Не си правете илюзия да мислите, че е нещастие, когато въ свѣта става разрушение. Всѣко разрушение е единъ случай да покаже Богъ своята сила, своята мѫдрост, свѣто знание, своята любовь къмъ онѣзи, които уповаватъ на него. Когато Господъ казва, че ще разруши свѣта, ние подразбираме, че ще създаде много по-хубавъ свѣтъ, отколкото е биль първиятъ. Когато кажемъ, че този свѣтъ ще прѣмине, ние подразбираме, че ще дойде другъ, по-хубавъ отъ първия. Когато кажемъ, че този човѣкъ ще си замине, подразбираме, че той пакъ ще се роди, и то по добъръ отъ първия. Това е правилната философия.

Сега да дойдемъ до любовъта. Ще кажете: „Побѣлѣ ни главата отъ любовь!“ И дѣйствително, всички глави все отъ любовь сж побѣлѣли. Ами, дѣто ядемъ, това е отъ любовь; дѣто се обличаме, това е все отъ любовь; дѣто се учимъ, все отъ любовь; дѣто се сѫдимъ, все отъ любовь. Любовъта създава и радости и скърби, тя е причина на всичко. Който разбира любовъта, радва се, а който не я разбира, скърби. Който разбира любовъта, работи, а който не я разбира, почива си.

„Да възлюбишъ близния си като себе си!“ Подъ думата „себе“ азъ разбираамъ божествената човѣшка душа. Всички души, които сж излѣзли първоначално отъ небитието и сж влѣзли въ битието, сж били все двойки. Двѣ души сж били тѣ, и тъзи души сега се търсятъ. Всички стремежи на хората, дѣто се любятъ, дѣто се женятъ, дѣто дѣца раждатъ, подразбира това, че всѣки търси своята душа. Ко-